

/EROS COP

Obsesie

Colecție coordonată de
Virginia Lupulescu

A black and white photograph of a woman's neck and shoulder. She is wearing a pearl necklace. The lighting is soft, highlighting the texture of her skin and the pearls. The background is a plain, light color.

/EROSOP

Helen Hardt

Obsesie

Traducere din engleză de
Daniela Purgaru

DEDICAȚIE

Pentru Meredith Wild

*În urmă cu trei ani, ai venit la mine în căutarea
unui redactor, iar restul e istorie.*

Îți mulțumesc pentru că ești o colegă și o prietenă loială.

ATENȚIE!

Această carte conține limbaj și scene explicite, inclusiv memorări ale abuzurilor fizice și sexuale asupra unui copil, care pot declanșa anumite reacții. Această poveste este destinată în exclusivitate adulților, în conformitate cu legile din țara în care a fost făcută achiziția. Păstrați cărțile în format fizic și electronic în locuri la care cititorii mai tineri nu au acces.

Capitolul 1

Talon

— Ce-ai făcut?

Sora mea, Marjorie, și-a pus mâinile în șold, iar în ochii ei mari și căprui i se citea furia.

Am oftat.

— M-ai auzit de prima dată. I-am spus lui Jade să plece.

A clătinat din cap, în timp ce-i tremurau buzele.

— Nu te înțeleg, Talon. Jade e cea mai drăguță persoană din lume. E cea mai bună prietenă pe care o poate avea o fată și mi-a fost alături ori de câte ori am avut nevoie de ea. M-am bucurat să o pot ajuta când i-a fost greu, să vină să stea aici ca s-o ia de la capăt după ce a fost umilită în ceea ce trebuia să fie ziua nunții ei. Pentru numele lui Dumnezeu, de ce i-ai spus să plece?

Ce-i puteam răspunde? Jade abia plecase, în dimineața aceea, și deja simțeam un gol. Chiar și în casa uriașă de la fermă, lipsa trupului lui Jade, a sufletului ei erau palpabile, aproape vizibile. M-a cuprins o ceață rece.

— La naiba, Talon, îmi datorezi o explicație!

Marj avea dreptate. Doar că nu știam cum să-mi aleg cuvintele fără să-i spun surorii mele lucruri cu care nu voiam să aibă de-a face. Era și așa destul de rău că frații mei trebuiau să se confrunte cu ele.

— Deci ai de gând să stai așa, cu gura căscată, ca un prost?

Marj și-a mușcat buza de jos.

— Bine. O s-o sun pe Jade, a continuat și a plecat furioasă.

Am simțit o strângere de inimă. Probabil că Jade îi va spune că urlasem ca un nebun și apoi o dădusem afară din casa noastră, dar cel puțin nu avea cum să-i spună lui Marj adevărul. Jade nu cunoștea adevărul. Nu știa că avusesem un flashback¹ în timp ce îmi făcea masaj.

Am întins mâna și l-am mângâiat pe cap pe Roger, potaia mea, care a început să mă lingă pe degete.

Nici măcar loialitatea canină nu mă putea înveseli azi. Viața avea să devină și mai grea. Nu că n-aș fi fost obișnuit cu așa ceva, dar, de data asta, era vorba de sentimente, unele noi pentru mine. Am tras adânc aer în piept. Aș vrea să mă duc la casa de oaspeți și să discut cu Ryan. Ușa fratelui meu mai mic era întotdeauna deschisă. La urma urmei, în ochii lui eram un erou.

Ce rahat!

Dar Ryan mă va asculta. Întotdeauna o făcuse și simțeam nevoia să-i povestesc cuiva ce se întâmplase între mine și Jade.

Trebuia să spun cuiva că mă îndrăgostisem.

Ce altceva putea fi? Chiar și acum, după ce mă despărțisem de ea cu nici douăzeci și patru de ore în urmă, îmi invadează gândurile. Părul blond-castaniu ce-i curgea pe umerii catifelăți, buzele rubinii, atât de carnoase și tocmai bune de sărutat, cu gust de căpșune și șampanie. Ochii de un albastru-deschis, care se închideau la culoare și deveneau ușor cenușii când era excitată. Sâni frumoși, cu sfârcuri roz-maronii, care se întăreau mereu pentru mine. Suspinul ușor, care îi scăpa printre buze ori de câte ori o penetram.

¹ Fenomen psihologic ce se manifestă prin rememorarea și retrăirea bruscă, involuntară a unei experiențe semnificative din trecut. (N.L.)

Tânjisem după ea încă de când o văzusem întâia oară și, cu fiecare sărut, cu fiecare atingere, cu fiecare minut petrecut în prezența ei, dorința se transformase rapid în obsesie.

Jade Roberts devenise vitală pentru mine. La fel ca oxigenul, hrana sau apa.

Iar eu o alungasem din casa mea.

— Hai, băietule! i-am zis lui Roger. Să mergem la Ryan.

Am deschis ușile franțuzești care dădeau din bucătărie spre terasa din lemn de conifer, am urmat poteca pe cei opt sute de metri până la casa de oaspeți și am bătut în ușă.

Mi-a deschis fratele meu.

— Salut, Tal, ce faci?

— Ai câteva minute?

— Sigur.

— Nu credeam c-o să te găsec acasă într-o sâmbătă seară.

A râs.

— Am lucrat douăsprezece ore și sunt prea frânt să mai ies. Tu de ce nu ești în oraș?

Bună întrebare. Ambii mei frați știau că aveam obiceiul să-mi petrec weekendurile în oraș — adică să mă culc cu chelnerițele sau cu oricine se dădea la mine ca să mai eliberez din aburul sub presiune în care era învăluită viața mea. Poate că Ryan și Jonah nu observaseră, dar de când Jade se mutase la fermă ieșirile mele în oraș se răriseră.

— Orașul nu-mi mai oferă mare lucru.

Ryan a făcut ochii mari.

— Hai înăuntru. Pare că ai nevoie de cineva cu care să vorbești.

Am intrat, iar Roger m-a urmat vesel. Ryan m-a condus prin living și bucătărie, până în sufragerie. Apoi s-a dus în spatele barului.

— Bănuiesc că ți-ar prinde bine ceva de băut.

A scos o sticlă de bourbon Peach Street.

Am încuviințat.

— Așa e.

Ryan mi-a turnat două degete de whisky și a împins paharul peste bar. Și-a turnat un pahar cu vin roșu, apoi a venit și s-a așezat pe scaunul de bar aflat lângă mine.

— Deci, ce te frământă?

De unde să încep? Ryan îmi cunoștea trecutul. La fel și fratele meu mai mare, Jonah. Dar nu prea vorbeam despre asta. Niciunul dintre ei nu cunoștea detaliile macabre. Îi scutisem de ele. Ryan era mai mic decât mine cu trei ani. Scăpase în ziua aceea oribilă. Fugise pentru că îi spusese eu s-o facă și, sărmanul de el, se simțea foarte vinovat pentru asta.

— Ai fost vreodată îndrăgostit, Ry?

A ridicat din sprâncene și a înghițit o gură de vin.

— Nu m-aș fi așteptat la o astfel de întrebare din partea ta, Talon, tu care ești atât de zgârcit cu cuvintele.

Mi-am frecat bărbia și am luat o gură de bourbon, lăsând căldura aromată să-mi alunece pe gât.

— Nici eu nu mă așteptam să întreb vreodată așa ceva.

Ryan a sorbit din nou din vin și a lăsat paharul pe bar.

— Cel puțin îți pot răspunde sincer. Nu, n-am fost.

— Nici măcar de Anna?

A clătinat din cap.

— Anna și cu mine am avut parte de vremuri bune, ca să nu mai zic și de sex nemaipomenit, dar în cele din urmă am convenit că ceea ce era între noi nu era menit să dureze o veșnicie.

— Dar Joe? Crezi că el a fost vreodată îndrăgostit?

Ryan a zâmbit.

— Cred că trebuie să-l întreb pe el.

Frații mei erau amândoi însurați cu munca — Jonah cu ferma de vite, iar Ryan cu vinăria.

— Sunt multe femei în oraș care ar vrea să-l scoată pe unul dintre frații Steel de pe piață.

A râs.

— De ce ne-am grăbi?

— Păi, de întinerit nu mai întinerim.

Ryan m-a privit cu subînțeleș, cu ochii lui negri, aruncându-mi o privire serioasă.

— Despre ce naiba e vorba, Talon?

Nu prea eram genul vorbăreș, nici măcar cu frații mei. Amândoi știau asta. Ce îmi închipuisem? Mă simțeam incomod, ca un urs în colanți. Am dat pe gât restul de whisky și am pus paharul pe bar.

— Nimic. Iartă-mă că am venit pe capul tău.

M-am ridicat.

— O, nu! a zis Ryan, apucându-mă de braț. Nu vii aici și deschizi cutia cu fantome fără să explici de ce.

Am oftat și m-am așezat la loc.

— Jade a plecat.

— Ce? De ce?

— Pentru că eu i-am spus să plece.

Fratele meu a clătinat din cap.

— Marj ce-a zis?

— Nu i-a picat bine. Probabil că acum vorbește cu Jade la telefon încercând să afle ce s-a întâmplat.

— Și ce s-a *întâmplat*, Talon?

Am luat sticla de burbon, mi-am turnat încă un pahar și mi-am ridicat privirea, uitându-mă fix în ochii lui Ryan. Venise timpul să pun cărțile pe masă.

— M-am îndrăgostit de ea.

Capitolul 2

Jade

Am luat telefonul mobil care bâzâia pe noptieră. *Marj*. Normal. Nu-mi venea să cred că îi luase atât de mult să mă sune, dar cu o seară înainte fusese în Grand Junction, apoi la un curs de gastronomie, care durase mare parte din ziua de azi. Am tras aer în piept. Cum puteam să-i explic ce se întâmplase? Dar, mai devreme sau mai târziu, trebuia să avem această discuție. Speram doar că nu se va supăra prea tare pe mine pentru că îi ascunsesem relația mea cu Talon.

— Bună! i-am spus răspunzând la telefon.

— Nu mă lua pe mine cu „bună”. Unde naiba ești?

— Într-un hotel din Grand Junction. Tocmai am venit de la Carlton, unde am luat cina cu mama și cu iubitul ei actual.

— Brooke e în oraș? Cum naiba... O, nu! Nu mă las distrasă de Brooke Bailey sau de altcineva. Ce naiba se întâmplă, Jade?

— Cum a fost prima oră la cursul de gastronomie? Merită să renunți la serile de vineri și sâmbătă pentru el?

O încercare timidă știu, dar *Marj* era puțin cam răsfățată și exista posibilitatea să profite de ocazie ca să vorbească despre ea.

— Bună încercare.

— Da, păi...

Habar n-aveam ce să-i spun. Era cea mai bună prietenă a mea și niciodată nu avusesem secrete față de ea. Până acum.

— Jade, nu e amuzant. De ce-ai plecat?

— De ce nu-l întrebi pe Talon?

— *L-am întrebat* pe Talon. Tot ce mi-a spus a fost că a trebuit să pleci.

— El mi-a cerut să plec.

— Ce naiba se întâmplă? De ce ți-ar cere Talon să pleci? Nu pricep. De ce i-ar păsa dacă stai sau nu la fermă?

Am oftat prelung. Nu voiam să port această conversație cu *Marj*, la telefon. Discuția asta mergea cu o pizza, o sticlă de vin roșu sec și o cutie de înghețată.

— Poți să vii până în oraș? am întrebat.

— Jade, tocmai m-am întors din oraș.

— Nu vreau să purtăm conversația asta la telefon.

— Sincer, nici eu, dar nu avem de ales, pentru că o să purtăm conversația asta chiar acum. Trebuie să știu ce se întâmplă între tine și fratele meu.

Dacă aș ști și eu. Ceea ce *nu știam* despre ce se întâmplă între mine și Talon putea fi o carte întreagă. Eram atrași unul de altul. Nu, prea banal. Între noi era o atracție sexuală primejdioasă. Nu. Era mai mult de atât, chiar și pentru Talon. Știam sigur asta. Aveam o pasiune neînfrânată și o nevoie unul de celălalt. Tot nu era de ajuns. Așa că, de ce să nu arunc bomba?

— M-am îndrăgostit de el.

Tăcere. S-a scurs cam un minut întreg.

— *Marj*?

— Da, sunt aici.

— Îmi pare rău că nu ți-am spus.

— *Ar trebui* să-ți pară rău, a zis ea pe un ton dur, tensionat. Credeam că nu avem secrete una față de alta.

Am simțit un nod în gât.

— Știu. Îmi pare foarte rău. Dar pur și simplu n-am știut cum să-ți spun. Chestia dintre Talon și mine a venit cam pe neașteptate.

— Jade, ai stat la fermă mai bine de o lună. Doar nu te aștepți să cred că nu ai putut găsi un minut în tot acest timp ca să-mi spui.

Mi-am mușcat buza. Marj avea tot dreptul să fie furioasă pe mine. Și eu eram furioasă pe mine. Îi datoram mai mult decât secrete.

— Știu. Îmi pare rău. Doar că nu știam ce-o să crezi dacă afli de mine și fratele tău...

— Nu mi-ai dat șansa să cred ceva.

Avea vocea gătuțită, de parcă aceste cuvinte o strangulau.

Îngrijorarea mă sufoca. Talon își ieșise din fire cu o seară în urmă. O luase razna, urlase la mine înnebunit, țipând „Oprește-!!” Ce să opresc? Nici acum nu am aflat.

— Eu... Eu cred că Talon are nevoie de ajutor, Marj. Cred că trebuie să meargă la un psihiatru, un terapeut sau ceva de genul ăsta.

— Jade, trebuie să mă lămurești. Despre ce vorbim? Vorbim despre sănătatea mintală a fratelui meu sau despre faptul că tu și fratele meu v-ați îndrăgostit în ultima lună, iar eu habar n-am avut?

Vocea îi tremura, iar furia i se scurgea printre cuvinte.

Tu și fratele meu v-ați îndrăgostit, spusese. Adevărul era că habar n-aveam dacă Talon era îndrăgostit de mine. Îmi spusese de la început că nu mă va iubi niciodată, iar eu îl doream atât de mult încât nici nu-mi păsase atunci. Îi spusese lui Marj că sunt îndrăgostită de Talon. Dar nu îi spusese și că el e îndrăgostit de mine.

— Uite ce e, n-am mașină. Am luat un taxi până aici. Chiar nu pot vorbi cu tine despre asta la telefon.

Lacrimile îmi încețoșau privirea.

— Măine? Te rog?

După cina pe care tocmai o luasem cu mama și iubitul ei, Nico Kostas, eram epuizată. Marj merita mai mult decât o discuție cu mine în starea în care mă aflam. La naiba, aveam noroc că încă mai vorbea cu mine, deși ținusem acest secret departe de ea.

— Nu. Îmi pare rău. Vorbim acum.

Am încuviințat, desi eram conștientă că Marj nu mă putea vedea.

— În regulă. De unde să încep?

— Începe cu motivul pentru care fratele meu ți-a cerut să pleci din casa mea.

— Răspunsul la întrebarea asta este un mare și răsunător „Nu știu”.

— Gogoși. Spui că ești îndrăgostită de fratele meu.

— Da.

Am înghițit în sec.

— Atunci de ce naiba ți-ar cere să pleci? Nu îți împărtășește sentimentele?

— N-am nici cea mai vagă idee. Nu i-am spus niciodată ce *simt* pentru el.

Din nou, tăcere. Apoi:

— El e îndrăgostit *de tine*?

Un cuțit care mi s-a înfipt în inimă.

— Nu. Nu este.

— Nu mai înțeleg nimic.

— Nici eu nu înțeleg. S-o iau cu începutul.

În următoarea oră i-am povestit tot ce s-a întâmplat cu Talon. Am lăsat deoparte amănunțele legate de partidele incredibile de sex, dar în afară de asta nu i-am ascuns niciun detaliu. I-am povestit cum ne-am întâlnit în bucătărie în timpul nopții și cum am vorbit, cum m-a sărutat, cum mi-a spus că n-o să mă iubească niciodată, dar că avea nevoie de mine, că tânjea după mine... până noaptea trecută, când mă răsfățase cu o cină elegantă în camera lui.

— Nu-mi vine să cred că toate astea s-au petrecut sub acoperișul meu, iar eu habar n-am avut, a zis Marj.

— Păi, s-a întâmplat mai mult noaptea și știi că tu dormi în orice condiții.

— Dar, Jade, de ce mi-ai ascunde așa ceva? Noi ne spunem totul. Mi-am tras nasul.

— Știu. Doar că... E fratele tău și are el ceva anume... Cred că am simțit că nu se cade să-ți spun. Știi cât e de închis în el.

— Nu-i așa de închis în el cum credeam. Sincer, mă bucur că s-a atașat de tine. Nu cred că Talon s-a mai atașat vreodată de cineva.

— Păi tocmai asta-i problema. Nu sunt sigură că *ne-am* atașat cu adevărat. Adică m-a ținut la distanță de multe ori. Chiar și după... un moment intim.

— Adică după ce v-ați futut? Poți rosti cuvântul, Jade. Te-ai futut cu fratele meu. Pot să accept asta. Doar că nu înțeleg de ce nu ai avut încredere să-mi spui.

Nu știam cum să-i explic altfel. Am vrut să-i spun, dar uneori era atât de greu de ajuns la Talon. Își ridicase atât de multe ziduri în jurul lui. Nu simțisem că pot povesti cuiva despre ce se întâmpla între noi, nici măcar celei mai bune prietene. Cum o puteam face să înțeleagă asta?

— Te rog, nu te supăra pe mine, Marj. N-aș putea suporta să te pierd și pe tine.

— O, pentru numele lui Dumnezeu! Nu m-ai pierdut. Și probabil că nu l-ai pierdut nici pe Talon. Spune-mi doar de ce ți-a cerut să pleci.

— Ți-am spus. Nu știu. Îi făceam masaj și, dintr-odată, a avut o criză. A început să țipe și n-am înțeles alte cuvinte în afară de „Oprește-l!“ Sincer, m-am cam speriat. Când în sfârșit l-am calmat, nu a mai vrut să-mi vorbească. Mi-a spus doar că trebuie să plec. I-am zis că nu pot pleca până dimineață, iar el a insistat să plec chiar în clipa aia. Azi-dimineață, după ce am ieșit de la duș, am găsit un trandafir roșu pe pat.

— Un trandafir roșu?

— Da. Niciun bilet sau ceva de genul ăsta. Am presupus că era de la el, pentru că tu nu erai acasă.

— Chiar dacă aș fi fost acasă, nu ți-aș fi lăsat un trandafir roșu. Nu știi ce înseamnă asta?

Nu știam ce înseamnă nimic din ce făcea Talon, iar el nu era genul de bărbat care oferea flori.

— Nu. Tu știi?

— Jade, un trandafir roșu — un singur trandafir roșu — înseamnă dragoste. Talon te iubește.

Telefonul mi-a alunecat din mână și s-a lovit cu zgomot de podea în timp ce inima îmi bătea cu putere.

— ... de unde a luat un trandafir? spunea Marj când am dus din nou telefonul la ureche.

— Scuze, ce spui?

Măinile îmi tremurau.

— Mă întreb de unde a luat un trandafir. Nu cultivăm trandafiri nicăieri la ferma noastră.

Rămăsesem blocată la „Talon te iubește“. Palmele îmi transpirau. N-am mai zis nimic.

În cele din urmă, Marj a continuat:

— Vreau să te întorci. Vino înapoi mâine-dimineață, bine?

— Nu pot, i-am spus încă tremurând.

— De ce dracului nu poți? E și casa mea, la naiba!

Încă nu-mi dădusem demisia de la biroul avocatului municipal din Snow Creek. Aveam de gând să-l sun luni pe șeful meu, Larry Wade. Mâine era duminică. Dacă mă întorceam la Snow Creek, nu mai trebuia să-mi caut un nou loc de muncă în oraș. În plus, mă puteam folosi de toate dispozitivele de investigație de la biroul avocatului ca să fac pe copoiul. Dar nu mă puteam întoarce să locuiesc în casa lui Marj, cât timp Talon era acolo. Indiferent ce semnificație avea trandafirul, nu înseamna că mă iubea. Nu mă voia acolo și nu puteam să-mi fac asta. Să-l văd în mod constant acolo, să-l doresc — ar fi fost mai ușor să-mi smulg inima din piept cu mâinile goale.

— Știi unde aș putea închiria un apartament în oraș?

— Nu închiriezi niciun apartament în oraș. Stai cu mine.

— Nu pot, Marj. Mi-ar fi prea greu să-l văd pe Talon, iar el nu mă vrea acolo.

Marj scrâșnea din dinți. Da, chiar dacă n-o puteam vedea, știam că făcea asta.

— Bine, fie. Te ajutăm să te muți mâine la hotel. Poți să stai acolo câteva nopți, până îți găsim un apartament.

— Eu...

Doamne, de ce trebuia să fie atât de complicat?

— Nu pot să mă întorc mâine. Am cheltuit toți banii cash pe taxi ca să ajung aici.

— Bani? Chiar îți face griji de bani? Îți plătesc eu drumul, pentru Dumnezeu!

— Ai făcut deja prea multe pentru mine.

— Nu, n-am făcut prea multe. Cea mai bună prietenă a mea din lume a ținut un mare secret față de mine. Înseamnă că n-am prea fost o prietenă bună.

— Marj, ești cea mai bună prietenă. Știi asta.

Am auzit-o cum își trage nasul.

— O, Doamne, te rog nu plânge!

— Sunt în regulă. Te rog, lasă-mă doar să-ți plătesc taxiul. Te ajut cu hotelul până îți găsim un loc drăguț în care să stai și pe care să ți-l poți permite. Bine? Te rog.

— Nu. Mi-am dat seama acum. Aici, în oraș, acceptă plata cu cardul la taxi. O să fiu în regulă.

Am tras adânc aer în piept. Mă întorceam la Snow Creek.

Capitolul 3

Talon